

F S S P X

De Monstrans

“Instaurare omnia in Christo”

Nieuws uit de Hemelstraat

Richtlijnen voor de missionarissen
(deel 1)

Traditionis custodes: uiteenlopende
reacties

De Maagd der Armen roept ons

De H. Gummarus

Gebed van Mgr. L.J. Kerkhofs,
bisschop van Luik op het moment
van de verschijningen

Maria, Maagd der Armen,
Gij zijt de gezegende onder de vrouwen
en gezegend is God, onze hemelse Vader,
die zo goed was U naar ons te zenden.
Wat gij steeds voor ons geweest zijt,
dat blijft gij en zult gij steeds blijven
voor allen die, zoals wij – en nog inniger dan wij –
in u geloven en tot u bidden.
Gij wilt geheel voor ons zijn,
zoals gij u te Banneux hebt doen kennen:
de trouwe Dienares van de Heer,
de Moeder van de Verlosser, Moeder van God,
de zorgvolle Moeder van ons allen,
machtig en vol goedheid als geen ander,
die van de armen en van alle mensen houdt,
de zieken sterkt,
het leed van uw kinderen verzacht
en de mensheid redding brengt,
de Koningin en Moeder van alle naties,
onder ons verschenen,
om allen – die zich door u laten leiden –
te brengen naar de Bron van eeuwig leven,
naar Jezus, Gods veelgeliefde Zoon.
Maagd der Armen, wij geloven in u,
Geloof gij in ons. Amen.

In 1942 gaf mgr. Kerkhofs toestemming tot de verering van Onze-Lieve-Vrouw van Banneux en in 1949 bevestigde hij het bovennatuurlijk karakter van de verschijningen, waarna in 1952 de erkenning door het Vaticaan volgde.

Net heel katholiek

E.H. Louis Bochkoltz

Beste gelovigen,

Vandaag, zondag 3 oktober, keer ik om 14.00 uur terug naar onze priorij in Antwerpen na het gebruikelijke apostolaat in onze kapel in Gent: aanbidding van het Allerheiligste Sacrament, biecht, gezongen H. Mis, preek, gesprek met de gelovigen, ontmoeting met een nieuw gezin en een man die voor het eerst kwam, catechese met een jong paar met het oog op hun huwelijk. Er is geen gebrek aan werk! Zoveel zielen dorsten naar het kennen van God en het is niet gemakkelijk voor de zielen van België om veel “heel katholieke” priesters te vinden.

De maaltijd mag niet te lang duren, want vandaag maken wij De Monstrans van oktober klaar. Tijdens de maaltijd gaan de gesprekken gesprekken over het artikel over onze priorij dat zojuist in de Gazet van Antwerpen verschenen is. Een paar weken geleden ontving ik een zeer vriendelijke journalist die een “reportage over de religieuze gemeenschappen van de stad” wilde maken.

Op bezoek bij het ultraconservatieve priesterbroederschap Pius X - Niet heel katholiek. Pakkende titel. Het maakt ons aan het glimlachen.

De Franse uitdrukking “pas très catholique” “niet heel katholiek” verwijst naar iets dat niet normaal is en dubieus lijkt.

Maar in feite heeft onze jonge journalist niets te zeggen over de religieuze kant van de zaak, over wat katholiek is. Hij zal me zelfs toegeven, dat hij er niet veel van weet en zijn aanwezigheid bij de zondagsmis in onze volle kerk zal hem niet onverschillig laten. De gepubliceerde foto's doen zelfs recht aan de plechtigheid die van de traditionele liturgie uitgaat. De titel is misschien verkeerd getypt en moet luiden: Net heel katholiek!

Anderzijds durven wij te stellen dat wat niet

erg katholiek is, is “oude koeien uit de sloot halen” met de bedoeling de aandacht te trekken: “christelijke moslimslaven, jodenhaat”. Vervormen, interpreteren, oriënteren: alles om sensatiezucht.

De titel “zuiver in de leer, niet immuun voor complottheorieën” is veel interessanter. Allereerst omdat dat de belangrijkste reden was voor het bezoek van onze journalist: hoe “anti-vax” een “ultraconservatieve katholieke gemeente” zou zijn? Ik denk dat hij een beetje teleurgesteld was, want na een half uur proberen, zei ik nog steeds hetzelfde: wij zijn hier om zielen naar de hemel te leiden. Ik ben geen dokter. Onze gelovigen zijn vrij.

Het is geen geheim om te publiceren dat overal ter wereld gerenommeerde specialisten vraagtekens zetten bij de potentiële schade van de experimentele mRNA-vaccintechnologie die tijdens de pandemie in noodsituatie gebruikt is.

Evenmin is er iets samenzweeters aan het feit dat de farmaceutische industrieën bepaalde beschermingsmaatregelen hebben verkregen voor onverwachte bijwerkingen van vaccins die, trouwens vaak, afkomstig zijn van weefsel van geaborteerde embryo's.

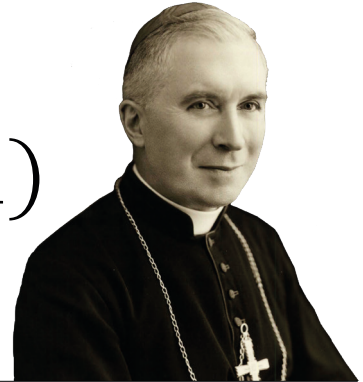
Dit roept echte morele vragen op.

Aan de andere kant geloven wij ook, dat er een complot is, een strijd tussen goed en kwaad en dat dit al gaande is sinds de eerste zonde. Maar God versloeg het kwaad door het Kruis. Om dit te begrijpen, hebt u transcendentie nodig, hebt u geloof nodig, u moet “net heel katholiek” zijn.

Richtlijnen voor de missionarissen (deel 1)

Mgr. Marcel Lefebvre

Noot: Dit is de achtste brief van het boek *Lettres pastorales* ('Pastorale brieven'). Wij zijn van plan de verschillende brieven te publiceren in *De Monstrans*.

Binnenkort werken wij al zeven jaar mee aan het missioneringswerk in Senegal. Daarom leek het mij opportuun om jullie instructies, raadgevingen en aanmoedelingen te geven, die des te dringender worden omdat men zich van alle kanten organiseert, soms tegen de Kerk, soms ver weg van haar, en omdat men zich inspant om, zo niet de kudde, die ons is toevertrouwd, te verscheuren, dan wel tenminste haar groei te verhinderen.

De tijd is dus gekomen om ons des te meer te verenigen in onze werking, om een zeker apostolisch egoïsme, dat in zichzelf gekeerd leeft, slordig uit principe of uit luiheid, te doen verdwijnen, en om de taak, die ons is toevertrouwd, met een groot hart en zin voor de realiteit, waarin we leven, uit te voeren.

Ik nodig jullie dus uit om een dubbele inspanning te doen:

Zich inspannen voor een diep begrip van, een diep inzicht in jullie priesterschap en jullie missie. Het is nodig zich altijd dit woord van Onze Heer voor ogen te houden: "*Ego elegi et posui vos ut eatis, et fructum afferatis, et fructus vester maneat*" (Ik heb ú uitverkoren; en aangesteld, om vrucht te gaan dragen, en wel blijvende vrucht). Het is in de geest van Onze Heer dat wij moeten vooruitgaan, dat wij moeten vermijden ons te nestelen in gewoonte en routine met enkel als regel slaafs onze voorgangers te kopiëren. Zij zijn in hun tijd vooruitgegaan. Hun werk verderzetten en op hen gelijken, betekent voor ons ook verder vooruitgaan.

Ons apostolaat moet dus niet uitgaan van "*a priori's*". De ijver van een Sint-Paulus, van een Sint-Augustinus, van een Sint-Franciscus van Assisi, van een Sint-Johannes Bosco komt uit dezelfde bron, maar werd op een verschillende manier uitgeoefend. Wij bevinden ons in Senegal

in de 20^e eeuw, in een gegeven omgeving en tijdperk, met de middelen van onze tijd en met de dwalingen en de vijanden van de Kerk van onze tijd. Wij moeten ons oor voortdurend te luisteren leggen, waakzaam voor het bijhouden en het vermeerderen van de kudde, die ons is toevertrouwd.

Laat ons dit "gevoel voor Christus" hebben, dat bestaat uit een vaderlijke en moederlijke liefde die instinctief begrijpt wat nodig is om het rijk van Onze Heer in de zielen binnen te leiden, die het gevaar van de verblinding van de geesten en de bedorvenheid van de harten doorziet en voorkomt.

De ware liefde is een psycholoog. Is deze niet zichtbaar in de liefde van een moeder? Wij moeten voor onze kudde en voor allen die ons zijn toevertrouwd, de moederlijke liefde van de Kerk hebben. Zo zullen wij de noden van hun zielen kunnen inschatten en met het vernuft van de ware ijver proberen hun noden te lenigen.

Als wij doordrongen zijn van de ijver voor God, dan zullen wij deze zielen begrijpen en deze ijver zal ons diepe gevoelens van nederigheid en vertrouwen geven.

Wij zullen dan de intieme overtuiging hebben dat elke mens geroepen wordt door God, dat er zich in elk menselijk wezen een religieuze mogelijkheid bevindt die vaak genegeerd wordt en die op een onverwachte manier kan ontluiken—dat is het geheim van God. De overtuiging dat we ons nooit, noch *a priori* noch *a posteriori*, een definitief oordeel mogen vellen over de staat van een ziel. Zolang er leven is, is er hoop.

Wij zullen er dan eveneens van overtuigd zijn, dat er ontelbare middelen zijn om de levensbron in een ziel op te wellen en dat deze, die wij tevergeefs hebben geprobeerd, zullen slagen in de handen van een andere persoon. "De ene zaait, de andere maait."

7 Zondag
november

PAROCHIEMAALTIJD
Met diapresentatie : terugblik op afgelopen jaar

MENU:
SOEP + STOOFLVEES OF KIP MET FRIETJES + DESSERT
Volwassenen €18 - kinderen €12

Inschrijven t.e.m. ma 1 november,
op hemelstraat.info@fsspx.be

PRIORIJ VAN HET ALLERHEILIGSTE SACRAMENT
HEMELSTRAAT 23, 2018 ANTWERPEN

De ware herder is nederig. Hij weet, dat alles van God afhangt, dat God alleen beslist. De ware herder werkt zonder ophouden, zonder zich te laten ontmoedigen. God doet de rest ...

Men vermijdt enerzijds een bekrompen geest, een ouderwets en verstarde traditionalisme, dat de ogen sluit voor het materialisme en het atheïsme dat de jeugd overweldigt, dat zich opsluit in zijn kerk en genoeg heeft aan een paar goede parochianen en enkele kinderen die hem omringen. Van de andere kant, vermijdt men een geest van vernieuwing *qui saepit haeresim* (die ruikt naar ketterij), de ketterij van het activisme die het gebed, de prediking, de Zondagsmis in de parochie en het godsdienstonderwijs verwaarloost.

Om de echte apostolische geest van de Kerk te bezitten, moet men met liefde de bewonderenswaardige teksten van de Catechismus van het Concilie van Trente lezen, van de encycliek *Acerbo nimis* van Pius X, van de Bul van Urbanus VIII over het Missaal, van de Bul *Divino afflatu* van paus Pius X, van de encycliek *Menti nostrae* van Onze Heilige Vader paus Pius XII, van het eerste hoofdstuk van het *Rituale Romanum*.

Ik wil niet te lang uitweiden over deze middelen die u goed genoeg kent en die essentieel zijn voor de groei van de Kerk volgens het woord van de Apostelen: *Nos vero orationi et ministerio verbi instantes erimus* (terwijl wij zelf zullen voortgaan met het gebed en de dienst van het woord).

De mysteries van Christus uitdelen door het gebed en het Evangelie van Christus verkondigen

door het woord, dat is wat de Bruid van Christus, de Kerk, van ons vraagt.

Spreeken om te stichten, spreken om mensen aan te trekken tot de goddelijke mysteries, dat is onze grootse missie. Zoals de H Paulus het uitdrukt: "Krachtens de genade mij door God geschonken: om onder de heidenen een dienaar van Christus Jezus te zijn in de heilige dienst van het Evangelie Gods; opdat de heidenen een welgevallige offerande zouden worden, geheiligd door de heilige Geest." (Rom. 15, 16).

Maar hoewel de Kerk bepaalde verplichtingen van de herders en van hen die lesgeven in de scholen, nader omschreven heeft, hoewel zij in het Canoniek Recht haar richtlijnen inzake het ministerie duidelijk uitgedrukt heeft, laat zij een grote vrijheid voor de initiatieven van ijverige, verlichte bisschoppen en priesters en geeft hen de mogelijkheid de boodschap van het Evangelie uit te dragen met de meest diverse middelen.

Reeds ten tijde van het Concilie van Trente, sloofden de Concilievaders zich uit, opgeschrikt door de voortschrijdende ketterij en door de door de valse profeten gebruikte middelen, om de catechismus te publiceren om de aanvallen van de ketteren te weerleggen.

In Hoofdstuk IV van het Eerste Boek, leest men: "Ongetwijfeld heeft de goddeloosheid van deze mensen, gewapend met alle kunstgrepen van Satan, zoveel vooruitgang gemaakt, dat het bijna onmogelijk lijkt ze te stoppen. En als wij niet zouden gesteund worden door deze glorierijke belofte van Jezus Christus, dat Hij zijn Kerk zou vestigen op solide grondvesten en dat de poorten van de hel haar nooit zullen overweldigen, dan zouden wij met veel reden vrezen dat zij zou bezwijken onder de aanvallen van zo vele vijanden die haar vandaag aanvallen met zo veel listen en inspanningen... Inderdaad, zij die de bedoeling hadden om de gelovigen te bederven, hebben gemerkt dat het niet mogelijk blijkt dit in het openbaar te verkondigen en aan iedereen hun vergiftigde boodschap te laten horen. Maar zij hebben andere middelen gebruikt... Zij hebben talloze kleine boekjes verspreid die, onder het mom van vroomheid, heel veel eenvoudige en argeloze mensen misleid hebben... Daarom hebben de Concilievaders, enz."

Daarom hebben uw Bisschoppen, bezorgd om tegemoet te komen aan de actuele noden van het apostolaat, tijdens hun bijeenkomst gezocht naar middelen om het Evangelie te verspreiden en het geloof en de naastenliefde van de gelovigen in Frans West-Afrika te verdiepen.

Stichter aan het woord

Zij hebben speciale afdelingen opgericht voor het onderwijs, de werken, de pers ...

HET ONDERWIJS betreft in het bijzonder de school en de christelijke vorming van de kinderen. Het is ook een middel om zielen Onze Heer te leren kennen, die daar uit zichzelf niet toe zouden komen.

Men stelt vast dat in te veel scholen de kinderen het christelijk gevoel missen, het verlangen om te communie te gaan. De kinderen gaan niet genoeg te communie en dat is een onherstelbare schade voor hun christelijk leven. Sommige van onze scholen hebben nog geen roepingen voortgebracht—of erg weinig—of het nu om meisjes of jongens gaat. Dat is niet normaal.

Men moet wat betreft het onderwijs, hier de acties aan toevoegen die we ten allen prijze moeten ondernemen voor de kinderen van de staatsscholen. Laat ons alle middelen gebruiken om deze kinderen naar de catechismus en de Missie te brengen. Plaats catechisten in de buurt van deze staatsscholen, onderhoud goede relaties met de leraars, bezoek hen om hun gunst te winnen. Hoeveel kinderen zouden niet kunnen aangetrokken worden en christen worden als we hen kunnen bereiken.

Ik laat de hogescholen bewust buiten beschouwing waarvoor wij zelf zullen proberen iets te realiseren. Maar het komt u toe te waken over de leerlingen van de middelbare of technische colleges en scholen en over de normaalscholen. Denk aan al het goeds dat u daar kan doen en aan de verantwoordelijkheid die u heeft met betrekking tot de geestelijke toekomst van het land.

Ik heb niet expliciet gesproken over het catechismusonderwijs aan de kinderen in het algemeen, omdat deze priesterlijke taak bij uitstek begrepen is in de traditionele middelen waarover wij hierboven gesproken hebben.

Ik wens het verderzetten van de pedagogische cursussen inzake onderwijs en de catechismus in het algemeen sterk aan te moedigen, zowel voor priesters of vrouwelijke religieuzen in het onderwijs als voor catechisten en monitoren.

DE WERKEN. Deze zijn in het bijzonder bestemd om het in de school en bij de jeugd begonnen werk verder te zetten, het is te zeggen: de christelijke vorming vervolledigen; de zielen die er van verwijderd zijn de kennis van het Evangelie bijbrengen; bijdragen tot de praktijk van het christelijk leven door de plichten van staat; en, per slot van rekening, de zielen tot de vereniging met Jezus Christus brengen door het Misoffer en de communie ...

De methode die Onze Heer ons als voorbeeld gegeven heeft voor de vorming van zijn leerlingen, is zonder enige twijfel het model voor ons. Het individuele contact met kleine groepen, het

veelvuldig vertrouwelijk contact, het priesterlijk contact, zullen een zeer grote invloed hebben. Het is de vorming van een elite, van catechisten, van militanten of verantwoordelijken, tot slot van rekening van onze naaste assistenten.

Zij is uiterst belangrijk. Zij moet gebaseerd zijn op een zeer grondig religieus onderricht en op een zeer diep sacramenteel leven.

Maar zij mag meer uitgebreide actiemiddelen niet weglaten en moet zich richten tot alle milieus en leeftijden ...

Maar laten wij nooit het fundamentele principe vergeten: dat alles moet georiënteerd zijn naar een innerlijk leven gevoed door de sacramenten in het kader van de parochie. Men moet ten allen prijze vermijden de parochie te verdelen. Integendeel, de gezongen H. Mis van de zondag moet de ontmoeting zijn van allen rond het altaar: van de clerus en van de gelovigen voor de zondagse offerande... Zo wordt onze H. Mis levendiger en werkelijk de essentiële genadebron van de parochie ...

Zondag
31 oktober

Hemelstraat 23, Antwerpen
Kosten: 15,- per gezin

PROGRAMMA

H. Mis gevolgd door Lof **10.00**
Picknick **12.30**
(ieder gezin zorgt voor eigen lunch)
Voordracht volwassenen door EH Bochkoltz **13.30**
Pauze **14.30**
Koppels georganiseerd gesprek **15.00**
Gezellig samen zijn **16.00**
Afsluiten in de kerk **17.30**
Einde **18.00**

AANMELDEN

Mail naar Jacintha Vandelanootte
(jacintha_groot@live.nl)
de familienaam + namen van gezinsleden + leeftijden v/d kinderen
Aanmelden tot uiterlijk 20 oktober

Christus Koning in het huisgezin

Alle koppels welkom! (met of zonder kinderen)

F S S P X

Traditionis custodes: uiteenlopende reacties

FSSPX Antwerpen

In de analyse van het Motu Proprio *Traditionis custodes* in *De Monstrans* nr. 142 hebben wij de redenen van het Motu Proprio over de beperking van het opdragen van de Tridentijnse H. Mis behandeld: 1. de eenheid van de Kerk; 2. de niet-betwisting van het Tweede Vaticaans Concilie.

Maar door de tekst en de bijgevoegde brief van paus Franciscus lijkt het concrete doel van het Motu proprio ook duidelijk: de invloed van de traditionalisten terugdringen.

In deze pagina's hebben wij geprobeerd een samenvatting van de verschillende reacties over *Traditionis custodes* te verzamelen.

Reactie van de paus

Vandaag lijdt de Kerk onder “de ideologie van de achteruitgang”, zei paus Franciscus [in een interview](#) met Slowaakse jezuïeten op 12 september 2021, maar gepubliceerd op de website van de “Civiltà Cattolica” op dinsdag 21 september.

Met name verwijzend naar de redenen die aanleiding hebben gegeven tot de publicatie van het motu proprio *Traditionis custodes*, betreurt paus Franciscus de verspreiding van twee “perversies” in de Kerk, die van de verstarring en die van het klerikalisme.

Vrijheid maakt ons bang

In een wereld “die zo bepaald is door verslavingen en virtualiteit”, verklaarde het hoofd van de Katholieke Kerk, “jaagt de vrijheid ons angst aan”. “Daarom wenden mensen zich tegenwoordig tot het verleden: om zekerheid te zoeken”, analyseert hij.

Onder de belangrijkste vormen van angst in

de Kerk noemt de paus de angst die sommige christenen hebben voor “pastorale ervaringen” of voor “mensen van seksuele verscheidenheid”. Hij herinnert ook aan de moeilijkheden die hij had, tijdens de Synode over het Gezin in 2015, om “duidelijk te maken dat paren in tweede verbintenissen niet reeds tot de hel veroordeeld zijn”.

Angst om de mensen in het gezicht te kijken

“Wij hebben angst om de Mis op te dragen voor het volk Gods dat ons in het gezicht kijkt en ons de waarheid zegt”, voegt de bisschop van Rome eraan toe. Vervolgens verwees hij, zonder dat men hem daarover ondervroeg, naar zijn deze zomer gepubliceerde Motu proprio *Traditionis custodes*, dat priesters die volgens de Tridentijnse ritus willen celebreren, verplicht de Heilige Stoel om toestemming te vragen.

Voor paus Franciscus wil deze wet de “ware bedoelingen van Benedictus XVI en Johannes Paulus II” herstellen. Hij zei te betreuren te moeten vaststellen dat - slechts in “bepaalde landen”- een aanzienlijk aantal jongeren naar hun bisschop gaat om toestemming te vragen voor het celebreren van de Tridentijnse ritus, “een verschijnsel dat erop wijst dat we achteruit aan het gaan zijn”.

De paus vertelde ook het verhaal van een kardinaal die met hetzelfde verzoek werd geconfronteerd en die zijn priesters had uitgenodigd eerst de mis in het Spaans en het Vietnamees te leren om tegemoet te komen aan de behoeften van de plaatselijke minderheden, alvorens Latijn te leren. “Hij heeft zich hen aangetrokken” verheugde de paus zich.

Verdedigers van *Traditionis custodes*

Kardinaal Parolin, staatssecretaris [meende](#): “We moeten voorgoed een einde maken aan deze Mis!”

Mgr. Roland Minnerath, bisschop van Dijon [zei](#): “Ik zal van mijn bisdom een laboratorium maken voor de onderdrukking van *Summorum pontificum*!”

Mgr. Roche, de nieuwe prefect van de Congregatie voor de Goddelijke Eredienst [zei onlangs](#) voor een groep Engelssprekenden nadrukkelijk—al lachend: “Wij gaan *Summorum pontificum* vernietigen. De liturgische macht zal aan de bisschoppen worden gegeven ... maar niet aan de conservatieve bisschoppen!”

Mgr. de Kerimel van Grenoble: “Deze fixatie op het missaal van 1962 en het wantrouwen jegens het Tweede Vaticaans Concilie staan ongetwijfeld niet los van de verschillende crisissen die onze wereld en de Kerk zelf doormaken.” Is het missaal van 1962 de oorzaak van de crisis in de wereld en in de Kerk?

Kardinaal Kasper: “Ik groeide op en werd gewijd lang vóór het Tweede Vaticaans Concilie, maar ik heb nooit een breuk gevonden tussen de liturgie van Trente en de liturgie van na Vaticanum II. Als student in de vroege jaren 1950 las ik J.A. Jungman's *Missarum Sollemnia* (De Mis van de Romeinse ritus: haar oorsprong en ontwikkeling) en ontdekte dat Vaticanum II een hervorming van de Latijnse ritus bracht op dezelfde manier als Trente had gedaan. De continuïteit wordt duidelijk als men ziet dat iedere priester vrij is om het eerste eucharistische gebed (de oude ‘Romeinse Canon’) te gebruiken—zoals ik soms doe, en zoals paus Franciscus vaak doet als hij in Sint-Pieter de Mis opdraagt. Het hart van de zogenaamde ‘oude Mis’ blijft dus ook in de zogenaamde ‘nieuwe Mis’ bewaard. U zegt dat er een groeiend aantal gelovigen is dat de ‘oude ritus’ wil, maar het is mijn ervaring dat de overgrote meerderheid van de gelovigen daar fel op tegen is.”

De ‘neutraliteit’ van België

Pater Tommy Scholtès S.J., woordvoerder van de Belgische bisschoppen, [zei in La Libre Belgique](#) “dat de weinige parochies die in België de Mis in het Latijn opdragen, dat kunnen blijven doen, omdat ze geen problemen opleveren zoals die welke paus Franciscus noemt.” Wij hebben ondertussen reeds vernomen dat in West-Vlaanderen de mogelijkheden voor de Tridentijnse Mis achteruit gegaan.

Politiek correcte voorzichtigheid

Het [communiqué](#) van de **Franse bisschoppenconferentie** van 17 juli toont aan dat zij kiezen voor “eenheid en rust”: De bisschoppen “willen aandacht schenken aan de gelovigen die gewoonlijk [de Mis] volgens het missaal van Johannes XXIII bijwonen en aan hun herders. Ze waarderen de geestelijke ijver van deze gelovigen en ze zijn ook vastbesloten om samen het werk voort te zetten, in de gemeenschap van de Kerk en volgens de geldende normen”.

Ze zeggen verder dat “elke bisschop opgewassen moet zijn tegen de door de Heilige Vader beschreven uitdagingen om de verantwoordelijkheid uit te oefenen met zorg, liefde en billijkheid voor iedereen, voor de eredienst en voor de eenheid van de Kerk”. Ze zeggen dat “dit zal gebeuren door middel van dialoog en tijd zal kosten.”

Mgr. Marc Aillet, bisschop van Bayonne, Lescar en Oloron: “De priesters die in het bisdom Bayonne de eredienst verzorgen volgens het Missaal van 1962 erkennen, het Tweede Vaticaans Concilie en de geldigheid van het Missaal van 1970, uitdrukking bij uitstek van de *lex orandi* van de Latijnse Kerk. Verder dragen ze bij aan de kerkgemeenschap door actief deel te nemen aan bijeenkomsten en vieringen, alsook aan de pastorale en missionaire aanpak van het bisdom.” [...] Hij heeft eraan toegevoegd dat “hij nogmaals zijn vertrouwen in hen wil uitspreken en dat hij hen uitnodigt hun inspanningen in dezelfde richting voort te zetten, in de geest van het nieuwe Motu proprio *Traditionis custodes*”.

In een brief aan de priesters van Parijs van 8 september heeft aartsbisschop **Michel Aupetit** van Parijs [gedetailleerd verteld](#) hoe hij het motu proprio *Traditionis Custodes* van paus Franciscus wil uitvoeren. In Parijs zal de Mis uitsluitend in de volgende 5 kerken worden opgedragen volgens het missaal van 1962, bekend als het missaal van Sint Jan XXIII: Sainte-Odile (17de), Sainte Jeanne de Chantal (16de), Saint Eugène-Sainte Cécile (9de), Saint Roch (1ste) en Notre-Dame du Lys (15de). Tot nu toe waren er ongeveer tien gebedshuizen waar Tridentijnse missen werden opgedragen. “De lezingen zullen moeten worden gedaan in het Frans in de Officiële Liturgische Vertaling (2013), terwijl de ordo van het lectionarium van 1962 wordt gevolgd,” zegt hij. Missen en sacramenten mogen in de oude vorm worden opgedragen door priesters die de schriftelijke opdracht van de aartsbisschop hebben ontvangen.

Tegengeluid

Uit Nederland: *Traditionis custodes*, een “kwaadaardige oekaze”

De [reactie](#) van **Mgr. Robert Mutsaerts**, hulpbisschop van 's-Hertogenbosch in Nederland, is feller. Hij aarzelt niet om het Motu proprio als een “kwaadaardige oekaze” te bestempelen: “Het voelt als verraad en is een klap [van deze paus] in het gezicht van zijn voorgangers.”

“De Kerk heeft overigens nooit liturgieën afgeschaft. Ook Trente niet. Franciscus breekt volledig met deze traditie. Het Motu proprio bevat kort en krachtig enkele stellingen en bevelen. Middels een bijgaande langere verklaring [de begeleidende brief aan de bisschoppen] wordt een en ander nader geëxpliciteerd”.

“Deze verklaring bevat nogal wat feitelijke onjuistheden. Eén daarvan is de bewering dat **wat Paulus VI deed na Vaticanum II hetzelfde zou zijn als wat Pius V deed na Trente. Dit gaat volkomen aan de waarheid voorbij**. Vergeet niet dat vóór die tijd er diverse (overgeschreven) handschriften circuleerden en her en der lokale liturgieën waren ontstaan. Het was een warboel”.

“Trente wilde de liturgieën herstellen, onjuistheden verwijderen en controleren op orthodoxie. Het ging Trente er niet om de liturgie te herschrijven, ook niet om nieuwe toevoegingen, nieuwe eucharistische gebeden, een nieuw lectionarium of een nieuwe kalender”.

“Het ging louter om ononderbroken organische continuïteit te waarborgen. Het missaal van 1517 greep terug op het missaal van 1474 enzovoort terug tot de 4de eeuw. Er was continuïteit vanaf de 4de eeuw. Ook na de 15de eeuw is er vier eeuwen continuïteit”.

Hij klaagt de echte liturgische revolutie die de *Novus Ordo Missæ* teweeg heeft gebracht aan: “Slechts 17% van de gebeden van het oude missaal (Trente) vinden we terug in het nieuwe missaal (Paulus VI). Dan kun je moeilijk nog spreken over continuïteit van een organische ontwikkeling”.

“Benedictus zag dit in en heeft om die reden ruime baan gegeven aan de Oude mis. Hij heeft zelfs gezegd dat niemand zijn toestemming nodig had (“Wat toen heilig was, is het ook nu nog”)

“Paus Franciscus doet nu net of zijn Motu proprio in de organische ontwikkeling van de Kerk staat, hetgeen volstrekt de werkelijkheid weerspreekt. Door de Latijnse Mis praktisch onmogelijk te maken, breekt hij finaal met de eeuwenoude liturgische traditie van de R. K. Kerk”.

“Liturgie is geen speelgoed van pausen,

maar is erfgoed van de Kerk. De Oude mis gaat niet over nostalgie of smaak. De paus dient de bewaker te zijn van de Traditie; de paus is de tuinman, niet de fabrikant. Het kerkelijk recht is niet louter een kwestie van positief recht, er is ook nog zoiets als het natuurrecht en het goddelijk recht, en bovendien bestaat er zoiets als Traditie die niet zomaar terzijde geschoven kan worden”.

“Wat paus Franciscus doet, heeft niets te maken met evangelisatie en nog minder met barmhartigheid. Het heeft meer weg van ideologie. Ga eens naar een parochie waar de Oude Mis gecelebreerd wordt. Wie kom je daar tegen: mensen die gewoon katholiek willen zijn. [...] Het is een ideologie. Het is Vaticanum II inclusief de implementatie ervan met al haar aberraties, of niks!”

En hij besluit krachtig: “Over de vele liturgische misbruiken die her en der bestaan in talloze parochies hoor ik Bergoglio nooit. In parochies is alles mogelijk, behalve de Tridentijnse Mis”.

“Alle wapens worden in de strijd gegooid om de Oude mis weg te bannen. Waarom? In Godsnaam waarom? Wat is dit toch voor een obsessie van Franciscus om die kleine groep traditionalisten te willen ausradieren. De paus dient de bewaker te zijn van de Traditie; niet de gevangenisbewaker van de Traditie. Terwijl *Amoris Laetitia* uitblonk in vaagheden, is *Traditionis custodes* een volstrekt heldere oorlogsverklaring.

Ik vermoed dat Franciscus met dit Motu Proprio in eigen voet schiet. Voor de broederschap Pius X zal het goed nieuws blijken te zijn. Zij zullen nooit kunnen hebben vermoeden dat zij dit te danken hebben aan paus Franciscus ...

Mgr. Robert Mutsaerts

Uit de rest van de wereld

Op 23 juli gaf Mgr. **Athanasius Schneider**, hulpbisschop van Noursoultan (Astana) in Kazachstan, [een interview](#) aan Diane Montagna in *The Remnant* waarin hij zei: “Het Motu proprio en de begeleidende brief doen onrecht aan alle katholieken die de traditionele liturgische vorm aanhangen, door hen ervan te beschuldigen dat zij een bron van verdeeldheid zijn en het Tweede Vaticaans Concilie verwerpen.”

“In feite houdt een aanzienlijk deel van deze katholieken zich ver van leerstellige discussies over Vaticanum II, de Novus Ordo Missæ en andere kwesties die verband houden met kerkelijke politiek. Zij willen eenvoudigweg God aanbidden in de liturgische vorm waarin God hun hart en hun leven heeft geraakt en veranderd.”

Verder kondigt hij aan dat het Motu proprio het tegenovergestelde effect zal hebben: “Het zal een boemerangeffect hebben. De vele katholieke gezinnen en het steeds groter wordend aantal jongeren en priesters—vooral jonge priesters—die de traditionele Mis verkiezen, zullen niet toelaten dat hun gewetensvrijheid geschonden wordt door zo’n radicale administratieve handeling.”

“Aan deze gelovigen en priesters zeggen dat zij gewoon moeten gehoorzamen aan deze normen zal tenslotte niet werken, omdat zij begrijpen dat een oproep tot gehoorzaamheid haar kracht verliest wanneer het doel ervan is om de traditionele vorm van de liturgie, de grote liturgische schat van de Kerk van Rome, af te schaffen.”

Hij merkt op dat “de bewonderenswaardige, harmonieuze en volkomen spontane verspreiding van de traditionele vorm van de Mis en haar voortdurende groei, in bijna alle landen van de wereld, zelfs in de meest afgelegen landen, zonder twijfel het werk van de Heilige Geest is en een echt teken van onze tijd.”

“Deze vorm van liturgische viering werpt echte geestelijke vruchten af, vooral in het leven van jongeren en bekeerlingen tot de Katholieke Kerk, want velen van hen werden juist door het katholiek geloof aangetrokken dankzij de schitterende kracht van deze schat van de Kerk.”

Kardinaal Müller: “Zonder ook maar enige empathie negeert men de religieuze gevoelens van de (vaak jonge) deelnemers aan de missen volgens het Johannes XXIII Missaal (1962). In plaats van de geur van de schapen te waarderen, slaat de herder hen hier hard met zijn kromstaf. Het lijkt ook gewoon onrechtvaardig, om vieringen van de ‘oude’ ritus af te schaffen, alleen omdat die enkele problematische mensen aantrekt: abusum non tollit

usum [verkeerd gebruik van iets is geen argument tegen het juiste gebruik ervan].”

Kardinaal Burke vroeg zich in zijn [verklaring van 22 juli](#), het feest van de H. Maria Magdalena, af of de paus “juridisch gezien” de traditionele Latijnse Mis kon afschaffen. Het motu proprio Traditionis custodes van 16 juli, zei hij, “legt nieuwe beperkingen op” aan de Traditionele Mis “die wijzen op haar uiteindelijke eliminatie”. Hij stelde dat “de volheid van macht (plenitudo potestatis) van de Romeinse paus de macht is die nodig is om de leer en de discipline van de Kerk te verdedigen en te bevorderen”, maar “geen ‘absolute macht’ is, die de macht zou inhouden om de leer te veranderen of een liturgische discipline uit te roeien die al sinds de tijd van Paus Gregorius de Grote en zelfs nog eerder in de Kerk levend is geweest”.

Kardinaal Zen: “Het probleem is niet ‘welke rite hebben de mensen het liefst?’, maar ‘waarom gaan ze niet meer naar de Mis?’ Sommige onderzoeken tonen aan dat de helft van de christelijke bevolking in Europa niet langer in de werkelijke tegenwoordigheid van Jezus in de eucharistie gelooft, niet langer in het eeuwige leven! We geven zeker niet de schuld aan de liturgische hervorming; maar we willen alleen zeggen dat het probleem veel dieper zit, we kunnen niet om de vraag heen: ‘Is er geen gebrek aan geloofsvorming?’”

Ecclesia Dei-gemeenschappen vragen om een bemiddelaar

Op [31 augustus](#), na afloop van een bijeenkomst in Courtaulin, legden twaalf oversten van Ecclesia Dei-gemeenschappen een verklaring af waarin zij zeiden: “Wij voelen ons verdacht, buitenspel gezet, verbannen.”

“Wij herkennen ons echter niet in de beschrijving die wordt gegeven in de begeleidende brief bij het Motu proprio Traditionis custodes van 16 juli 2021.” [...]

“Wij bevestigen opnieuw onze gehechtheid aan het leergezag (met inbegrip van dat van Vaticanum II en wat volgt) volgens de katholieke leer met de gepaste instemming (vgl. met name Lumen Gentium, nr. 25, en Catechismus van de Katholieke Kerk, nrs. 891 en 892), zoals blijkt uit de vele studies en doctoraalscripties die velen van ons in de afgelopen 33 jaar hebben verricht.”

En wij vragen om een bemiddelaar, vertrouwend op de barmhartige bezorgdheid die in Amoris Letitia tot uiting komt: “Wij smeken om een menselijke, persoonlijke, vertrouwensvolle dialoog,

ver van ideologieën of de kilte van administratieve decreten. Wij zouden graag iemand ontmoeten die voor ons het gezicht zal zijn van het moederschap van de Kerk.”

“Wij zouden haar graag kunnen vertellen over het lijden, de drama's, het verdriet van zoveel lekengevolgen uit de hele wereld, maar ook van priesters, religieuzen die hun leven hebben gegeven op het woord van paus Johannes Paulus II en Benedictus XVI. Er was hun beloofd dat “alle maatregelen zouden worden genomen om de identiteit van hun instituten in de volle gemeenschap van de katholieke Kerk te waarborgen.” [...]

“Paus Franciscus nodigt de herders uit om te luisteren met genegenheid en sereniteit, met een oprecht verlangen om binnen te dringen in het hart van het drama van mensen en hun standpunt te begrijpen, om hen te helpen beter te leven en hun plaats in de Kerk te erkennen” (*Amoris letitia*, nr. 312). [...]

“Vandaag horen we spreken over apostolische disciplinaire bezoeken voor onze instituten. Wij vragen om broederlijke ontmoetingen waar wij kunnen uitleggen wie wij zijn en waarom wij gehecht zijn aan bepaalde liturgische vormen. Bovenal verlangen wij naar een werkelijk menselijke en barmhartige dialoog: “Heb geduld met mij!” ” [...]

“Met vertrouwen wenden wij ons in de eerste plaats tot de bisschoppen van Frankrijk opdat een echte dialoog kan worden aangegaan en een bemiddelaar kan worden aangewezen die voor ons het menselijke gezicht van deze dialoog zal zijn.”

“We moeten oordelen vermijden die geen rekening houden met de complexiteit van de verschillende situaties... Het gaat erom iedereen te integreren, we moeten ieder helpen zijn eigen manier te vinden om deel uit te maken van de kerkelijke gemeenschap, zodat hij of zij zich het voorwerp kan voelen van een onverdiende, onvoorwaardelijke en gratieuze barmhartigheid.” (*Amoris letitia*, nr. 296-297)

Op 3 september heeft pater Jean-Michel Gleize, hoogleraar ecclesiologie te Ecône, op de website La Porte Latine commentaar gegeven op deze verklaring:

“Bezorgd over het idee dat hun instituten zouden worden onderworpen aan disciplinaire apostolische visitaties, die ertoe zouden kunnen leiden dat hun de mogelijkheid wordt ontnomen om de Mis op te dragen volgens de ritus van Sint Pius V, tonen deze ondertekenaars hun gehechtheid aan het leergezag van Vaticanum II en daarna, en

wenden zij zich tot de bisschoppen van Frankrijk, om hun geduld en hun luisterend oor, hun begrip en hun barmhartigheid af te smeken - in een waarlijk menselijke dialoog.”

“Geen woord over de fundamentele schadelijkheid van de nieuwe Mis van Paulus VI. Geen woord over de bittere vruchten van de Raad. Geen woord over de verschrikkelijke versnelling van de crisis van de Kerk onder Paus Franciscus.”

“Hoe zit het met de communie voor hertrouwde echtelieden? En het schandaal van de Pachamama? Diplomatie, als het al diplomatie is, grenst hier aan naïviteit of onbewustheid, als het geen hypocrisie is. Wat zullen de arme en dappere gelovigen zeggen die deze instituten bijwonen?”

En om de fundamentele vraag op te werpen: “Wat vragen al die grote superieuren uiteindelijk? Zij vragen om vrijheid, de vrijheid om de ritus van de oude Mis te blijven vieren te midden van allen die de ritus van de nieuwe Mis vieren.”

“Maar deze vrijheid is onmogelijk. En wat opvalt bij het lezen van deze brief, is het ontbreken van elke verwijzing naar de waarheid die oplevert: de waarheid van de fundamentele tegenstelling die verbiedt dat de nieuwe ritus van de Mis van Paulus VI vreedzaam samenleeft met de ritus van de Mis van altijd.”

“Waarom zo'n tegenstelling? Laten we het voor de hand liggende herhalen: de wet van het gebed is de uitdrukking van de wet van het geloof. Welnu, de nieuwe ritus van de Mis van Paulus VI is de uitdrukking van een nieuw geloof, in tegenstelling met het oude.”

“Aartsbisschop Lefebvre heeft dit herhaaldelijk herhaald, met name in zijn preek tijdens de priesterwijdingen van 29 juni 1976: “Wij zijn ervan overtuigd dat juist deze nieuwe ritus van de Mis een nieuw geloof uitdrukt, een geloof dat niet het onze is, een geloof dat niet het katholieke geloof is.” ”

“Deze nieuwe Mis is een symbool, een uitdrukking, een beeld van een nieuw geloof, een modernistisch geloof. Deze nieuwe ritus gaat —als ik dat zo mag zeggen—uit van een andere opvatting van de katholieke godsdienst, een andere godsdienst.”

BRONNEN

Om de vele artikels te raadplegen klikt u op de hyperlinks via de online-versie van *De Monstrans*.

De Maagd der Armen roept ons

Preek ter gelegenheid van de FSSPX-bedevaart te Banneux op 2 oktober 2021

E.H. Louis Bochkoltz

Beste confraters, beste Zusters, dierbare gelovigen,

Welkom in Banneux. Het is een vreugde om zo velen van jullie hier te zien.

Het was een zondag, 15 januari 1933. Het was koud. Mariette was een arm meisje dat hier woonde, op een plek die ‘La Fange’ heette. Vertaald ‘de modder; het slijk’. Niet echt een romantisch adres. Ze was bijna twaalf jaar, gezond van lichaam en geest, maar onconventioneel opgevoed, ze was een beetje lomp. Mariette ging niet regelmatig naar school. Zij gaf er de voorkeur aan op haar broertjes en zusjes te passen of in het bos te lopen. Ze begreep niets van de catechismus die ze uiteindelijk opgaf.

Mariette wachtte niet op de Heilige Maagd, ze verzon nooit verhalen, ze was niet onderhevig aan hallucinaties. Nee, het was een zondag, 15 januari, het was koud en ze was bezorgd omdat haar broer Julien, 10 jaar oud, nog niet thuisgekomen was. Ze keek uit het raam. Plotseling, in de nacht, zag ze een licht. Ze keek en zag een mooie dame in de tuin. De dame wenkt het meisje.

Ze had haar niet verwacht. Ze had het zich niet ingebeeld. Ze dacht zelfs dat het een reflectie van de olielamp was. Dus verplaatste ze de lamp naar de andere kamer. Maar de Mooie Dame verscheen nog duidelijker en wenkte haar. Mariette vraagt haar moeder wie het zou kunnen zijn. “Onzin”, zegt haar moeder.

Maar zie hoe God werkt, dierbare gelovigen. Hij roept ons. Ons allemaal. Zelfs degenen die niet zo goed gezind zijn. Zelfs de armen, vooral de armen, de eenvoudigen, de nederigen.

Bij de eerste verschijning vraagt de Mooie Dame Mariette naar buiten te komen.

Door alle verschijningen en zelfs door de Heilige

Geschiedenis heen, is het altijd dezelfde oproep.

God spreekt duizend en eenmaal met steeds dezelfde woorden: “Bekeert u en gij zult leven”.

Door de stem van de Profeten, spreekt Hij tot Zijn volk. De profeten zeggen allen hetzelfde: Isaias: “Wendt u tot Mij, dan wordt gij gered, alle grenzen der aarde; Want Ik ben God, er is geen ander!” – Jeremia: “Bekeert u toch allen van uw boze wandel, verbetert toch uw gedrag” – Ezechiël: “Bekeert u dus vlug van al uw dwalingen” – Hosea: “Israël, bekeert u tot Jahweh, uw God” – Joël: “Keert tot Mij terug met heel uw hart, in vasten, wenen en rouw” – Zacharia: “Bekeert u tot Mij: is de godsspraak van Jahweh der heerscharen.” Het is de boodschap van Johannes de Doper, de laatste en grootste van de profeten: “Bekeert u, want het rijk der hemelen is nabij.” Het is de boodschap van Jezus zelf: “Zo iemand mijn volgeling wil zijn, dan moet hij zichzelf verloochenen, zijn kruis opnemen, en Mij volgen.”

Dierbaren, Gods oproep, deze dringende uitnodiging tot bekering van hart, is in de eerste plaats de reden waarom wij hier vandaag in Banneux bijeen zijn. Natuurlijk heeft het samenzijn voor velen van ons, gelovigen, vrienden en bekenden, ook een aangename en zelfs troostende kant. Om een mooie, plechtige, traditionele H. Mis te hebben op een gezegende plaats. Maar laten we vooral proberen Gods oproep tot een heiliger leven te horen. Meer overtuigd. Meer rechttop. Zonder leugens, zonder jaloezie, zonder haat. Met Onze Lieve Heer en Onze Lieve Vrouw op de eerste plaats.

Dierbare gelovigen, hier in Banneux, zendt Jezus ons zijn Moeder om ons te roepen.

Deze oproep zal Mariette veranderen. Nadat ze in contact gekomen is met de Mooie Dame, begint ze te bidden, haar rozenhoedje te bidden. En zelfs drie rozenhoedjes, zonder te weten wat de rozenkrans

is. Ze keerde terug naar de H. Mis en catechismus en kende zelfs haar les. Het was in de tijd van de verschijningen dat ze haar eerste communie deed. Bekering!

Haar vader was geen ongelovige, maar eerder onverschillig en gewillig antiklerikaal. Toen Mariette naar buiten ging voor de tweede verschijning en op haar knieën bleef zitten in de kou, besloot hij de kapelaan te gaan zoeken. Hij gaat met hem terug en ziet Mariette de weg opgaan. “Waar ga je heen?” “Ze roept me”, antwoordde zijn dochter. En die avond, bij de kapelaan, kondigde de vader abrupt aan dat hij de volgende dag zou biechten en te communie gaan. Bekering!

God roept ons allen. Door zijn Moeder.

Hier geeft ze ons een bron. “Deze bron is aan mij voorbehouden”, zegt de Heilige Maagd. “Aan mij” want Maria is de Middelaars van alle genaden, de Moeder van de bron van genaden. *“Deze bron is behouden voor alle Naties ... voor de zieken”. “Ik kom het lijden verlichten.”*

Ons lijden. Het lijden aan de crisis in de Kerk, aan de wijdverspreide onwetendheid over God. Ons lijden door het gebrek aan roepingen, door gebroken gezinnen, door zieke mensen. Het lijden aan Corona en alle moeilijkheden die daarmee gepaard gaan: uit gezondheids-, economisch- en sociaal oogpunt.

Dus moeten we bidden. In de laatste drie verschijningen zal Onze Lieve Vrouw herhalen: “Bid veel”, “Mijn beste kind, bid veel”, “Bid veel”.

Het kleine meisje vraagt haar: “Wie bent u, mooie Mevrouw?” En de Dame antwoordt haar: “Ik ben de Maagd van de Armen.” Wat een titel! Wat een titel in de oren van dit kleine arme meisje. Ze heeft waarschijnlijk tot zichzelf gezegd: “Het is Maria, de Moeder van Jezus, voor mij.” En het is ook Maria

voor ons, voor ons allemaal.

Wat een titel die de zaligheid van Onze Heer weerspiegelt: “Zalig zijn de armen van geest, want aan hun behoort het rijk der hemelen.”

Onze Heer heeft het niet over hen die geen geld hebben. ‘Armen van geest’ betekent innerlijke onthechting. Dit geldt voor degenen die geld hebben en voor degenen die dat niet hebben.

De armen van geest zijn zij die vrij zijn van drie dingen: van rijkdom, van sociale positie en van intellectuele wereldse kennis. Zoals Onze Heer.

Zoals Onze Heer die arm geboren werd uit een arme moeder.

Zoals Onze Heer die de Koning der Koningen is, maar door de zijnen werd verlaten en veracht.

Zoals Onze Heer die tot zijn Vader zei: “Ik dank U, Vader, Heer van hemel en aarde, omdat Gij deze dingen voor wijzen en verstandigen hebt verborgen, en aan kleinen geopenbaard.”

Maagd der Armen, maak ons rijk!

Help ons gehoor te geven aan Gods oproep. In onze families. In onze parochies. In onze scholen. Bij ons werk. Zelfs als het offers vraagt.

Als het soms koud is in ons hart, als mijn hart versteend is door geld, feesten, comfort of bezittingen; als mijn hart versteend is door sociale ambitie of carrière; als mijn hart versteend is door de trots van kennis of mijn eigen intelligentie die denkt alles te weten en alles te kunnen beoordelen, kom dan en steek de vlam van mijn doopsel weer aan, kom en steek de liefde van God in mij weer aan.

Maagd der armen, net als u wil ik rijk zijn in slechts één ding: altijd de vriend, de verdediger en de apostel van Jezus Christus te zijn.

Bonnheiden 18.09.2021

“De vreugde in Jahweh is uw kracht!” (Nehemias 8, 10)

De Sportdag te Bonheiden afgelopen maand was op de eerste plaats een dag van gezellig samen zijn van de gezinnen in het begin van het schooljaar. Er kwamen gelovigen uit België, Nederland en Luxemburg op deze zonnige dag bijeen op de sportvelden. Voor het voetbaltoernooi waren er maar liefst 14 ploegen ingeschreven. Het werd tenslotte door de ploeg van St. Cathérine uit Brussel gewonnen. Onze ploeg van Antwerpen werd vijfde. Natuurlijk was dit niet het enige wat er te doen viel. Voor de kleinen was het heerlijk toeven in de zandbak of het springkasteel, ook waren er in de namiddag enkele voetbalwedstrijden voor hen geregeld. Voor de vrouwen waren er volleybalwedstrijden. Anderen genoten langs de lijnen van een moment van ontspanning of van een drankje op het terras. Na het avondeten was er een gezellige avond rond het kampvuur.

Het doet ons goed telkens weer de vriendschap met en tussen zoveel families in een katholieke sfeer te beleven!

Maria Bambina 12.09.2021

Op zondag 12 september, de zondag na het feest van Maria-Geboorte en tegelijk feest van de Naam Maria, trokken wij met een roos (68 naar het aantal levensjaren van Maria) in processie van de kerk naar de tuin om er Onze Lieve Vrouw mee te eren ter gelegenheid van haar verjaardag. Als iedereen zijn roos gegeven had aan Maria-Bambina genoot men van zijn picknick en de verjaardagstaart. Daarna werd het beeldje tijdens het zingen van Marialiederen terug naar de kerk gedragen. Tot slot werd het Rozenhoedje gebeden.

De H. Gummarus

(† rond 714, feestdag 11 oktober)

Br. René Maria

Het leven van Gummarus of Gommaar wordt in de elfde eeuw door broeder Theobald beschreven. Deze biografie, opgetekend in de 'Acta Sanctorum' van de Bollandisten, volgen wij hier.

Gummarus wordt geboren in Emblehem (Emblem) uit vrome en voorname Frankische ouders. De deugdzame jongeman wordt door zijn ouders naar Pepijn aan het hof van de Frankische koning gezonden. Hij trouwt er op aandringen van de koning met Grimmara. Haar naam toont al haar grimmige karakter. Niet lang daarna moet Gummarus met zijn vorst ten oorlog trekken en hij laat zijn huis en grond negen jaar onder de hoede van zijn hardvochtige vrouw. Grimmara laat alle onderhorigen hun vee ontnemen en verspilt veel. Ten slotte laat ze hun hoofdhaar afscheren en er rest de onderhorigen niets dan armoede en ellende. Wanneer Gummarus terugkomt vindt hij hen en het land in erbarmelijke staat. Hij berispt Grimmera streng en probeert haar tot inkeer te brengen, maar het baat niets. Vanaf dan leeft hij meer en meer voor God alleen. Hij geeft de onderhorigen weer vee en herstelt zoveel mogelijk de schade.

Tot nu toe heeft Gummarus voor de aardse koning gestreden, maar nu wil hij Gods glorie vermeerderen. Hij wil naar de graven van Petrus en Paulus in Rome. Hij is nog niet ver van huis op de eerste overnachtingsplaats langs de Nete. Daar hakt hij met zijn knechten een eik om, om deze voor hun kampement te gebruiken. De woedende eigenaar komt hen verwijten dat ze zijn veld hebben vernield en de boom, die hij zo verzorgd heeft, hebben omgehakt. Gummarus zegt: "Vergeef mijn zonde, en als ik u onrecht heb toegevoegd zal ik u naar gerechtigheid vergelden. Kalmeer en laat ons, bid ik u, deze nacht nog met rust." De boer gaat heen en Gummarus bidt 's nachts: "O Heer, Gij zijt onze toevlucht, goede Helper in de nood.

Keer Uw Aangezicht niet af van mijn hulpgeroep en wees niet doof voor onze beden. Indien ik het niet verdien, hoor dan naar de beden van hen die bij mij zijn. Als onze zonden te groot zijn, doe het dan omwille van Uzelf, o Heer, wiens trouw oneindig is. Openbaar voor de mensen Uw glorie, opdat de ongelovigen Uw Naam verkondigd worde en zij weten dat ons geloof niet ijdel is. Gij, o Heer, die alles uit niets geschapen hebt, die op de derde dag de planten en de bomen gemaakt hebt, herstel deze boom ongeschonden zoals weleer en neem de smaad, die wij onwetend op ons geladen hebben, van ons weg." Hij bidt en dan zetten zij de boom weer op zijn stronk en Gummarus bindt zijn riem om de stam. De boom gaat op wonderbare wijze weer aaneen. Wanneer 's morgens de boer komt toont Gummarus hem de boom. De boer, zo onder de indruk van het gebeurde, erkent Gods macht erin en schenkt de boom en de grond aan Gummarus.

Ook in deze nacht op de tocht naar Rome verschijnt er een engel, door God gezonden, aan Gummarus en zegt hem niet naar Rome te gaan. Hij moet op het eilandje, begroeid met bomen, niet ver van hier zich gaan vestigen en een kapel maken. "Daar zult gij leven en later begraven worden." Daarop gaat Gummarus naar dit eiland, dat Nieuwdonck heet, velt de bomen en bouwt er een kapel ter ere van St. Petrus. Hier gaat hij een kloosterlijk leven leiden.

Veel rust krijgt hij echter niet. Eens in de tijd van de oogst komt Gummarus op zijn akkers in Emblem. De werklieden komen wenend bij hem, omdat Grimmara hen niet laat gaan om drinken te halen. Iedereen lijdt verschrikkelijke dorst. Gummarus verwijt haar dat zij zo hardvochtig is en niet haar hart naar de vroomheid nijgt en stuurt haar naar huis. Hij zet zijn staf in de grond

en er ontstaat daar een bron. (Tegenwoordig is op die plek de St. Gommarskapel in Emblem met achterin de bron)

Zijn vrouw wordt door een brandende dorst bevangen, niets kan deze lessen. Zij wordt zo voor haar wreedheid vergolden. Zij besterft het bijna, brandt van binnen en begrijpt dat het een gerechte straf van God is. Zij stuurt een dienaar die Gummarus haalt. Deze maakt een kruisteken, geeft haar te drinken uit de bron en de ziekte verdwijnt. (Vandaar dat het water uit de bron in Emblem ook bij ziekte wordt gebruikt.)

Zij blijft echter hardvochtig voor anderen. Een andere keer wordt er geoogst op de akkers. Ook een dienaar die juist bevallen is moet van Grimmara meehelpen. De twee dagen oude baby ligt in doeken gewikkeld naast de werkende moeder. Een slang kruipt in de mond van de kleine en geraakt tot in de maag. Gummarus komt eraan, neemt de haak van zijn mantel, priemt deze door de staart die nog juist uit de mond steekt en trekt de adder eruit. Het kind blijkt ongedeerd en hij geeft de moeder vrij om voor de baby te zorgen.

In die tijd leeft ook de door God begenadigde H. bisschop Rumoldus van Mechelen die over Gummarus hoort vertellen. Ze ontmoeten elkaar en spreken over de Evangelien, de Apostelen en Profeten en preken voor de omstanders. Ze spreken af om elkaar vaker te ontmoeten in Stadeyke om er met hun leerlingen met kruizen en gewaden te komen, Missen op te dragen en te preken (Dit is op de kruising van de Mechelsebaan en de Stormsschranlaan in Duffel, nu staat daar een kapelletje vlakbij de Netedijk). Ter bezegeling van deze afspraak steken beiden hun staf in een holle eik. Beide staven krijgen terstond bladeren en bloemen, wat door de omstanders betuigd wordt. Door dit wonder wil God tonen hoe aangenaam deze bijeenkomsten Hem zijn.

Gummarus wordt oud en sterft. Hij wordt te Emblem begraven. Dit is echter niet de plaats door God vooraf beschikt. Wrachilt, een kloosterzuster die bij de St. Pieterskapel woont, krijgt een verschijning van een engel, die haar opdraagt de mensen te zeggen dat Gummarus in de St. Pieterskapel begraven moet worden. Zij is echter bang dat de mensen met haar spotten en zwijgt. De derde keer verschijnt Gummarus zelf aan Wrachilt en legt daarbij als bewijs zijn hand op haar wang. De afdruk van zijn hand blijft als een witte plek op haar wang zodat de mensen het ook zien. Ze openen het graf en leggen zijn kist in een bootje dat zonder menselijke tussenkomst naar de St. Pieterskapel drijft. Daar wordt Gummarus begraven. Zijn graf

wordt door vele wonderen verheerlijkt. Veertig jaar na zijn dood laat de bisschop van Kamerijk zijn relikwieën verheffen, dat betekent: zijn heiligverklaring.

Rond de Pieterskapel ontstaat de stad Lier. In 1337 begint men er de bouw van de grote Gummaruskerk. Daar liggen de relikwieën van Gummarus nu nog in een groot zilveren schrijn dat 800 kg weegt. Ieder jaar op de zondag na zijn feestdag wordt deze schrijn in een plechtige processie op de schouders van 16 mannen door de stad gedragen. Gedurende het octaaf kan ieder er de riem van Gummarus opgelegd krijgen tegen allerhande breuken (zowel van botten als van huwelijken). Hij is de patroon van de stad Lier. Er zijn ook kerken met Gummarus als patroon in Steenberg, Wagenberg en Enkhuizen.

BRONNEN

- ¹ *Vita Gummarus conf. Liae in Brabantia* door Theobaldo geschreven rond 1100 in Lier uit de 'Acta Sanctorum' te vinden op internet: <https://www.heiligenlexikon.de/ActaSanctorum/11.Oktober.html>
- ² *Petits Bollandistes, Vies des Saints* door Mgr. P. Guérin, Bloud et Barrel, Parijs 1878 op 11 okt.
- ³ *Heiligen uit de Nederlanden* door Aubert-Tillo van Biervliet o.s.b., uitgeverij Tabor, Brugge 1985.
- ⁴ Op de website van Kerknet bij parochie Sint Gummarus onder volgende link: <https://www.kerknet.be/broederschap-van-sint-gummarus/artikel/de-heilige-gummarus>

Aankondigingen

Catechismus voor de kinderen in de Hemelstraat

- Op **vrijdagen** voor tieners (middelbare school): 19.15 – 20.15
- Op **zaterdagen** voor kinderen (vanaf 5 jaar oud): 8.30 – 9.30

Meer info:

E.H. Louis Bochkoltz

(l.bochkoltz@fsspx.email)

Catechismus voor volwassenen (iedereen welkom) in de Hemelstraat

Op donderdagen: 19.20 – 20.20 vanaf 21/10

Catechismus voor volwassenen in Gent

Op tweede en derde zondagen van de maand (na de H. Mis) vanaf oktober

Geestelijke Oefeningen (gemengd)

t.e.m. 17 oktober.

Gezinsdag in de Hemelstraat

Zie blz. 6.

Militia Immaculatae (alle mannen welkom):

- **19/10** vergadering in Bierbeek –20.00 u. H. Mis, aansluitend vergadering
- **20/11** recollectie gemengd (iedereen welkom) – 7.30 – 17.00
- **14/12** vergadering in Bierbeek –20.00 H. Mis, aansluitend vergadering

MA
1/11

Feest van Allerheiligen (verplichte feestdag!)

DI
2/11

Feest van Allerzielen

H. Mis om 7.30 u., 11 u. en 18.30 u. te Antwerpen

H. Mis om 18.30 u. te Gent

ZO
7/11

Parochiale maaltijd in de Hemelstraat

ZA
20/11

Parochiale recollectie

7.30 – 17.00 u.

ZA
27/11

JKI-weekend in de Hemelstraat

t.e.m. 28 november.

ZA
29/11

Mariale Retraite (gemengd)

29/11 – 04/12

ZA
5/12

Sinterklaas in de Hemelstraat

ZA
27/12
-
29-12

E.K. Kerstkamp

Te Moergestel (NL)

Info: Pater Matthias De Clercq

m.declercq@fsspx.email

Requiescat in pace

Mieke (Maria) De Kinder

Geboren te Dendermonde op 10 juni 1951

Gestorven op 14 september 2021.

FSSPX in de Benelux

1. Antwerpen Priorij van het Allerheiligste Sacrament

Hemelstraat 23, 2018 Antwerpen
Tel. : +32 (0)3 229 01 80
e-mail: hemelstraat.info@fsspx.be

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis 7.30 u.
Hoogmis 10.00 u.

Weekdagen
Ma, Di, Do, Vr 18.30 u.
Wo 7.30 u.
Za 10.00 u.

Aanbidding Ma, Di, Do, Vr 17.00 - 18.30 u.

2. Gent Sint-Amanduskapel

Kortrijksesteenweg 139, 9000 Gent
Tel. : +32 (0)3 229 01 80

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis 10.00 u.

3. Brussel Christus Koning Priorij

Eendrachtstraat 37, 1050 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20
e-mail: info@fsspx.be

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis —

Weekdagen
Gelezen H. Mis 7.15 u.
Dinsdag 8.30 u.

4. Brussel St. Jozefkerk

Square Frère Orban 1040 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen:
Gelezen H. Mis 8 u.
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Gelezen H. Mis 18.00 u.

5. Namen Kapel Saint-Aubain

Rue Delvaux 8, 5000 Namur
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen
H. Mis 9.00 u., 10.30 u.

Weekdagen
Zaterdag 10.00 u.

6. Quiévrain Carmel du Sacré-Coeur

Rue des Wagnons 16, 7380 Quiévrain
Tel. : +32 (0)65 45 81 65

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.00 u.

Weekdagen
Gelezen H. Mis 8.00 u.

7. Steffeshausen Heilig Hartkerk

Steffeshausen 5, 4790 Burg Reuland
Tel. : +32 (0)80 46 00 13

Zon- en feestdagen
Hoogmis 9.30 u.

8. Gerwen Priorij St. Clemens

Heuvel 23, 5674 RR Nuenen -Gerwen
Tel. : +31 (0)40 283 45 05
e-mail: stichtingsintjozef@fsspx.nl

Zon- en feestdagen:
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Ma, Di, Do 18.30 u.
Wo, Vr 7.15 u.
Za 8.30 u.

9. Leiden Kapel Onze Lieve Vrouw van de Rozenkrans

Sumatrastraat 197, 2315 BD Leiden
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Vr 19.00 u.
Za 9.00 u.

10. Utrecht Sint Willibrordkerk

Minrebroederstraat 21, 3512 GS Utrecht
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Vr 19.00 u.
Za 11.00 u.

11. Kerkrade (Duitstalig) Kerk St. Maria ter Engelen

Pannesheiderstraat 71,
6462 EB Bleijerheide/Kerkrade
Tel. : +31 (0)45 567 13 97

Zon- en feestdagen
Hoogmis 9.30 u.

De erediensten worden verzorgd door
de priesters van de Priorij St. Bonifacius
Bottroper Strasse 295,
D-45356 Essen
Tel. : +49 (0) 20 166 49 22

12. Luxemburg Kapel Saint Hubert

Lameschmillen, 3316 Bergem
Tél. : +352 (0) 6 21 37 84 14
Tél. : +32 2 550 00 20

Zon- en feestdagen
Hoogmis 8.30, 10.00, 11.30 u.

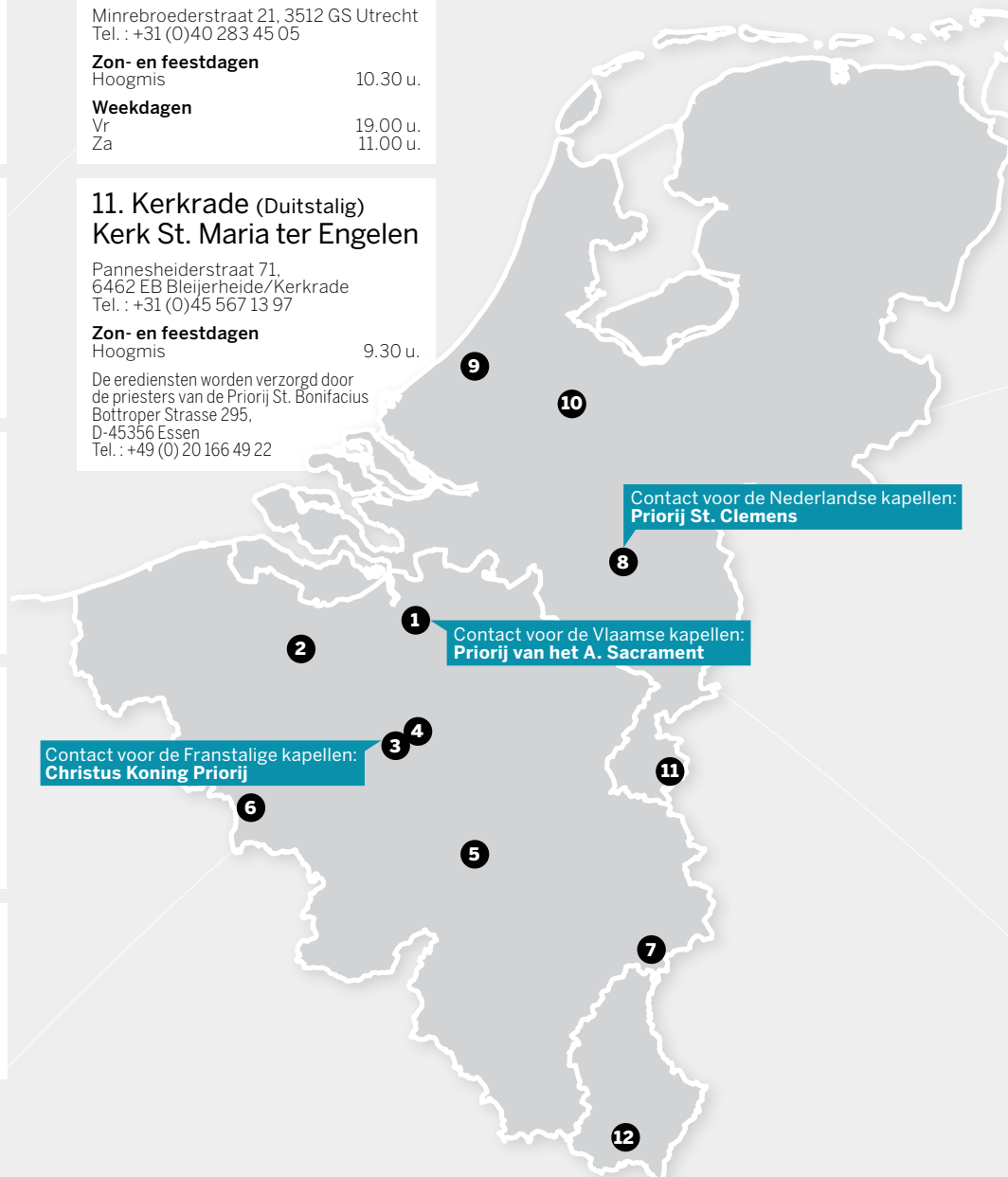
Monstrans

is het mededelingenblad van de
Priesterbroederschap Sint-Pius X,
van de
Priorij van het Allerheiligste Sacrament,
Hemelstraat 23,
2018 Antwerpen.

Verantwoordelijke uitgever
E.H. Joseph Verlinden, Prior

De 'Monstrans' wordt
u thuis opgestuurd,
indien u het ons laat weten.

Om de FSSPX in ANTWERPEN te steunen
IBAN : BE84 4062 0609 1159

Priesterbroederschap Sint-Pius X

F S S P X

De Priesterbroederschap Sint-Pius X (*Fraternitas Sacerdotalis Sancti Pii Decimi* – afgekort: FSSPX) is een internationale broederschap van bijna 700 priesters, gesticht in 1970 door Mgr. Lefebvre. Haar voornaamste doel is de vorming en ondersteuning van priesters. Zij heeft ook broeders, zusters en een derde orde voor leken.

Het doel van de Priesterbroederschap Sint-Pius X is het Katholieke geloof te bewaren in haar volheid en zuiverheid, door niets te veranderen, niets toe te voegen of niets weg te nemen van de waarheid, die de Kerk altijd heeft geleerd, en deugden ervan te verspreiden, vooral door het Rooms-Katholieke priesterschap. Een authentiek geestelijk leven, de sacramenten en de traditionele liturgie zijn de voornaamste middelen om de deugd en heiligheid te koesteren, en om het goddelijk leven van de genade tot de zielen te brengen.

De Monstrans probeert een kanaal voor het werk van de Priesterbroederschap Sint-Pius X in Vlaanderen te zijn om zielen te bereiken. We trachten te helpen om het geestelijk leven te verdiepen, de geschiedenis van het Christendom te begrijpen en het koningschap van Christus Koning in de Christelijke samenleving te herstellen in elk aspect.